

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 27.03.1968, sp. zn. 7 Tz 2/68, ECLI:CZ:NS:1968:7.TZ.2.1968.1

Číslo: 35/1968

Právní věta: Při zkoumání podmínek pro zahlazení odsouzení podle § 69 odst. 1 tr. zák. lze mít u podmíněně propuštěného za to, že začala běžet lhůta pro zahlazení dnem, kdy byl podmíněně propuštěn, až tehdy, když soud vyslovil, že se odsouzený osvědčil, příp. až po roce od uplynutí zkušební doby, neučinil-li soud bez viny odsouzeného do této doby rozhodnutí podle § 64 odst. 1 tr. zák. Totéž platí i pro případ, že o zahlazení odsouzení před uplynutím doby uvedené v § 69 odst. 1 tr. zák. požádala společenská organizace nebo odsouzený (§ 69 odst. 3 tr. zák.).

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 27.03.1968

Spisová značka: 7 Tz 2/68

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Podmíněné propuštění, Zahlazení odsouzení

Předpisy: 140/1961 Sb. § 69

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 35/1968 sb. rozh.

Při zkoumání podmínek pro zahlazení odsouzení podle § 69 odst. 1 tr. zák. lze mít u podmíněně propuštěného za to, že začala běžet lhůta pro zahlazení dnem, kdy byl podmíněně propuštěn, až tehdy, když soud vyslovil, že se odsouzený osvědčil, příp. až po roce od uplynutí zkušební doby, neučinil-li soud bez viny odsouzeného do této doby rozhodnutí podle § 64 odst. 1 tr. zák.

Totéž platí i pro případ, že o zahlazení odsouzení před uplynutím doby uvedené v § 69 odst. 1 tr. zák. požádala společenská organizace nebo odsouzený (§ 69 odst. 3 tr. zák.).

(Rozsudek Nejvyššího soudu z 27. března 1968, [7 Tz 2/68](#).)

Nejvyšší soud zrušil pro porušení zákona v ustanovení § 69 odst. 3 tr. zák. usnesení okresního soudu v Bruntále z 20. července 1967 sp. zn. Nt 9/67, kterým bylo zahlazeno odsouzení obviněného k trestu odnětí svobody v trvání šesti a půl roku, z něhož byl dne 19. prosince 1963 podmíněně propuštěn na zkušební dobu pěti let.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 69 odst. 1 tr. zák. soud zahladí odsouzení, vedl-li odsouzený po výkonu nebo prominutí trestu anebo po promlčení jeho výkonu řádný život pracujícího člověka nepřetržitě po dobu nejméně: a) deseti let, jde-li o odsouzení k trestu odnětí svobody převyšujícím pět let, b) pěti let, jde-li o odsouzení k trestu odnětí svobody převyšujícím jeden rok, c) tří let, jde-li o odsouzení k trestu odnětí svobody nepřevyšujícím jeden rok, d) jednoho roku, jde-li o odsouzení k peněžitému trestu nebo k propadnutí věci.

Podle ustanovení § 69 odst. 3 tr. zák. soud může zahladit odsouzení na žádost společenské organizace nebo odsouzeného i před uplynutím doby uvedené v § 69 odst. 1 tr. zák., jestliže odsouzený prokázal po výkonu nebo po prominutí trestu anebo promlčení jeho výkonu svým vzorným chováním a poctivým poměrem k práci, že se napravil.

Ze znění citovaných zákonných ustanovení plyne, že základní podmínkou pro zahlázení odsouzení je, aby v době řízení o zahlázení odsouzení byly již vykonány nebo prominuty, popř. promlčeny všechny druhy trestů uložených rozsudkem týkajícím se odsouzení, které má být zahlázeno a aby též uplynula doba pro zahlázení toho trestu, k jehož zahlázení zákon stanoví dobu nejdelší.

V daném případě byl obviněný po výkonu poloviny uloženého trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn dne 19. prosince 1963 a byla u něj stanovena zkušební doba na pět let, která u něj počala běžet podle ustanovení § 63 odst. 1, věta za středníkem tr. zák. dnem podmíněného propuštění.

Podle § 64 odst. 2 tr. zák., vyslovil-li soud, že se podmíněně propuštěný osvědčil, má se za to, že trest byl vykonán dnem, kdy byl podmíněně propuštěn.

Podmínkou výroku soudu, že se podmíněně propuštěný osvědčil, což vede podle § 64 odst. 2 tr. zák. k důsledku, že se má za to, že trest odnětí svobody byl vykonán dnem, kdy byl odsouzený podmíněně propuštěn, je splnění předpokladu, že po celou zkušební dobu vedl odsouzený řádný život pracujícího člověka a zároveň, že v době zkušební vyhověl podmínkám podle § 63 odst. 3 tr. zák., pokud mu byly

V posuzovaném případě soud ještě nemohl vyslovit, že se obviněný ve lhůtě po podmíněném propuštění osvědčil, protože dosud neskončila zkušební doba stanovená podle § 63 odst. 1 tr. zák. při jeho podmíněném propuštění. Tato zkušební doba uplyne až dnem 19. prosince 1968.

Z těchto skutečností vyplývá, že v době, kdy okresní soud rozhodoval o zahlázení odsouzení obviněného, nebyla splněna shora uvedená zákonná fikce, vyjádřená v ustanovení § 64 odst. 2 tr. zák., že trest odnětí svobody byl vykonán dnem, kdy obviněný byl podmíněně propuštěn. V důsledku toho nezačala ještě vůbec běžet lhůta uvedená v ustanovení § 69 odst. 1 tr. zák. a proto pro nesplnění této základní podmínky uvedené v ustanovení § 69 odst. 1, 3 tr. zák. nemohl okresní soud rozhodovat o zahlázení tohoto odsouzení.